

РЕШЕНИЕ

№ 2372

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря Б. В. И.А П.
като разглежда докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20211110216081 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ИВ. ВЛ. ИВ., ЕГН *****, с адрес в гр.София, ул.“Н.“ №, против наказателно постановление № 21-4332-019645/29.09.2021 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" (СДВР – ОПП), В ЧАСТТА, с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл.179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 44, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се поддържа, че насрещно движещото се ППС е реализирало ПТП с управлявания от жалбоподателя лек автомобил, като ударът е настъпил в лентата за движение, отредена по правилник за движение на лекия автомобил на жалбоподателя. Сочи се, че въззивникът е извършил маневрата, необходима за преминаване на насрещно движещото се МПС, но водачът на последното не е съобразил габаритите си и е реализира удар в автомобила на ИВ. ВЛ. ИВ., респективно и отговорността на последния е неправилно ангажирана.

По изложените съображения се моли атакуваното наказателно

постановление да бъде отменено.

В хода на съдебното производство жалбоподателят поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. В дадения ход по същество моли за отмяна на процесното наказателно постановление.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по депозираната жалба.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.09.2021 г., около 13:35 часа, жалбоподателят ИВ. ВЛ. ИВ. управлявал л.а. марка „А.“ с рег.№, в ж.к. „О.....“ по ул. „.....“, с посока на движение от ул. „....“ към ул. „Б.“. При кръстовището с ул. „Н.“, с оглед наличието на паркирани в лентата на движение на управлявания от И. автомобили, същият извършил маневра по заобикалянето им, след което се насочил към своята лента на движение. Непосредствено пред кръстовището на ул. „Н.“, насрещно движещият се водач на МПС – л.а. марка „С. Д.“ с рег. №, предприел маневра ляв завой по ул. „....“, като жалбоподателят И. решил да му осигури повече място и предприел маневра по движение назад и надясно, като при тази маневра леко изнесъл предната част на автомобила си в ул. „Н.“. В този момент автомобилът марка „С. Д.“ с рег.№ ... подминавал неговия автомобил и настъпил удар между двата автомобила в задната лява част на автомобила л.а. „С. Д.“.

Местопроизшествието било посетено от П. Н. Д. – на длъжност младши автоконтролор при ОПП – СДВР, който след като огледал автомобилите и водачите попълнили съответните декларации, преценил, че ПТП е по вина на жалбоподателя ИВ. ВЛ. ИВ.. При поискване от страна на контролните органи водачът на автомобила – жалбоподателят И. не представил полица на задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Св. П. Н. Д. преценил, че с тези си действия жалбоподателят ИВ. ВЛ. ИВ. е нарушил разпоредбите на чл. 44, ал. 2 и чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за което в присъствието на нарушителя и един свидетел, съставил АУАН № 409482/11.09.2021 г., препис от който бил връчен на същата дата на жалбоподателя лично, който го подписал с възражението, че описаната в

АУАН фактическа установка на отговаря на действителната такава.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН от страна на жалбоподателя били депозирани писмени възражения срещу констатациите в акта.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното Наказателно постановление № 21-4332-019645/29.09.2021 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" (СДВР – ОПП), с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл.179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 44, ал. 2 от ЗДвП, както и на основание чл.183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелите П. Н. Д. и ЕМ. Б. М., както и въз основа на приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства – протокол за ПТП № 1776133/11.09.2021 г., декларации, скица на ПТП, снимков материал, заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, справка картон на водача.

Съдът се довери на заявеното от свидетеля П. Н. Д., като намери показанията му са обективни и добросъвестно депозирани. Предвид изминалия период от време от инкриминираната дата до провеждане на разпита му пред съда, и с оглед естеството на работата му, св. Д. не заяви съхранен конкретен спомен за случилото се, но след предявяване на изготвения АУАН, заявява, че подписът и почеркът са негови, а написаното отговаря на действителната фактическа обстановка, която е била установена от полицейските служители.

Показанията, депозирани от свидетеля ЕМ. Б. М. – участник в процесното ПТП, съдът постави в основата на доказателствените си изводи, след като извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства и намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, като от тях се установяват фактите и обстоятелствата по настъпване на процесното ПТП, както и хронологията на протеклите в действителността събития. Показанията на свидетеля М. представляват пряк източник на доказателствена

информация, доколкото същата като участник в ПТП е възприела непосредствено интересуващите предмета на делото факти и обстоятелства, а и същите се подкрепят и напълно корелират с останалия събран в производството доказателствен материал. От показанията на свидетеля се установява, че управляваният от жалбоподателя автомобил е слизал отгоре по улицата, заобиколил е намиращите се в неговата пътна лента паркирани автомобили, като в момента на авто-транспортното произшествие автомобилът на въззивника се е намирал в кръстовището на ул.“Н.“ (предницата му стърчала в кръстовището), като е предприел маневра движение назад, вследствие на което е ударил заден ляв калник на автомобила ѝ.

Съдът кредитира изцяло приложените към административно-наказателната преписка и в хода на съдебното производство писмени доказателства, приети от съда по реда на чл. 283 НПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали съставените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото са приложени документи, удостоверяващи компетентността им – заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи и заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове и са връчени надлежно на санкционираното лице.

Съдът намира, че описанието на нарушението в АУАН и НП е твърде лаконично и не е съобразено с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като освен това е допуснато разминаване при описанието на нарушението и дадената му правна квалификация.

Съгласно чл. 44, ал. 2 от ЗДвП, ако разминаването между два автомобила не може да се извърши безопасно поради наличието на препятствие или стеснение на платното за движение, водачът, чиято пътна лента е заета, е длъжен да намали скоростта или да спре, за да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. Съгласно нормата на чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП в актуалната му редакция, се наказва с глоба от 200 лева водач, който причини ПТП в резултат на неспазване на правилата за разминаване.

В процесния случай в АУАН и НП нарушението е описано по следния начин – „при разминаване поради наличие на препятствие от паркиран автомобил от неговата страна не пропуска и реализира ПТП с насрещно движещия се автомобил“. Очевидно, при описанието на нарушението от фактическа страна, не е посочено какво е било дължимото действие от страна на жалбоподателя – да намали или да спре автомобила си, чрез което действие да пропусне другия автомобил. Следователно, поради липсата на достатъчно ясно и подробно описание на нарушението, правата на жалбоподателя са нарушени, тъй като същият е възпрепятстван да разбере в какво нарушение точно е обвинен. В случая не е посочено и по кое предложение на разпоредбата на чл. 44, ал. 2 от ЗДвП следва да бъде квалифицирано нарушението, според наказващия орган.

Отделно от това настоящият съдебен състав констатира, че е налице и разминаване между установената по делото фактическа обстановка и нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят.

С оглед приетата фактическа обстановка, съдът намира, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение на чл. 44, ал. 2 от ЗДвП. От събраните по делото доказателства се установява, че ударът е настъпил поради негова неправилна маневра – движение на заден ход и изнасяне на автомобила надясно, при което задната част на автомобила му е ударила задната част на преминаващия друг автомобил. В случая жалбоподателят е изпълнил задълженията си по чл. 44, ал. 1 от закона и е спрял, за да осигури достатъчно място за преминаване на насрещно движещия се автомобил марка “С. Д.” с рег.№ ..., като причината за ПТП са последващите действия на жалбоподателя, който се е опитал да осигури повече място за преминаващия автомобил и е предприел маневра по

движение назад. Съвкупният анализ на всички събрани доказателства води до извод за вина на жалбоподателя за реализираното ПТП, но не и до осъществяване на посочения състав на нарушение по чл. 44, ал. 2 от ЗДвП. В случая установените обстоятелства сочат на извършване на нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП (доколкото не са налице предпоставките на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП), но административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение, което той не е извършил, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Като са игнорирали събраните по преписката доказателства за механизма на ПТП, актосъставителят и наказващият орган са издали необосновани АУАН и НП, като са приели, че жалбоподателят се е движил напред и не е спрял, респективно не е пропуснал насрещно движещия се автомобил, а не и фактически установеното, че ПТП е настъпило след като управляваният от жалбоподателя автомобил е заобиколил намиращите се в неговата пътна лента паркирани ППС, като вследствие маневриране в неговата пътна лента - движението му назад, е настъпило процесното ПТП. Последното е довело и до погрешно определената правна квалификация на нарушението.

По изложените съображения съдът прие, че наказателното постановление следва да бъде отменено, в обжалваната от въззивника негова част, като неправилно и незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото, жалбоподателят има право на присъждане на направените по делото разноски. Доколкото обаче по делото не са представени доказателства за извършване на разноски от страна на въззивника, то такива не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 15- и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-019645/29.09.2021 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" (СДВР – ОПП), **В ОБЖАЛВАНАТА ЧАСТ**, с която на жалбоподателя ИВ. ВЛ. ИВ., ЕГН *****, на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 от

Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 44, ал. 2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____